

(2000, № 6), Т. Кабржыцкай «Драматургічны геній Янкі Купалы» (2001, № 11). За гады існавання (1922—2002) часопіс адлюстравыў неадназначныя, супярэчлівыя этапы становлення і развіцця бел. літаратуры, маст. культуры, тэатра і драматургіі, апублікаваў больш як сотню драм. твораў, якія ўвайшлі ў рэпертуар наш. тэатраў.

Літ.: Конон В. На рубежах утверждения: (к 60-летию журнала «Польмия») // Неман. 1982. № 12. У. М. Конон.

«ПÓЛЫМЯ РЭВАЛЮЦЫИ», назва час. «Польмия» ў 1932—41.

ПÓЛЬСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ ВАНДРОЎНЫ ТЭАТР БССР. Існаваў у 1929—35 з асн. базай у Мінску. Створаны з удзельнікаў тэатр. гуртка польскай моладзі пры клубе імя Р. Люксембург (1927—29). Маст. кіраўнік Э. Багінскі, з 1933 Я. Танальскі. У першыя гады пры тэатры працавалі кароткатэрміновыя драм. курсы. З 11.7.1932 называўся Дзярж. польскі тэатр БССР імя 11 ліпеня, меў стацыянарную базу ў будынку Мінскага Чырвонага касцёла. Напачатку ў рэпертуары пераважалі аднаактовыя п'есы, скетчы, канцэртныя праграмы. Сярод пастановак: «Недаростак» Дз. Фанвізіна (1931), «Армія міру» Ю. Нікуліна (1932), «Мараль пані Дульскай» Г. Запольскай (1933), «Узнятая цаліна» паводле М. Шолахава, «Гібель эскадры» А. Карнейчука (абедзве 1934), «Карчмарка» К. Гальдоні, «Сям'я Варанцоў» В. Кавальскага (абедзве 1935). У спектаклях ігралі акцёры І. Багінская, Ю. Галавач, В. Окалаў, А. Ротар, З. Стома, К. Стэцкі, К. Мацкевіч, В. Татаржыцкая, В. Тышкевіч, І. Худніцкі.

М. А. Каладзінскі.

ПÓМАЗАЎ Віктар Пятровіч (23.6.1949, в. Юржавічы Гомельскага р-на — 14.5.1986), кампазітар. Дзярж. прэмія Беларусі 1986. Скончыў Бел. кансерваторыю (1976, клас П. Падкавырава). Тэатральная музыка — адна з яркіх старонак творчасці кампазітара, дзе найноўшая муз. стылістыка цесна пераплятаецца з фалькл. элементамі. Аўтар музыкі да больш як 10 драм. спектакляў і радыёпастановак, у т.л. ў Дзярж. т-ры лялек Беларусі: «Арэшак» Р. Аляксандравай (1977), «Зорны хлопчык» паводле О. Уайльда і «Званы твайго лёсу» А. Вольскага і П. Макаля (1978), «Салавей» паводле Х. К. Андэрсена (1980), «Доктар Айбаліт» В. Карастылёва (1982), «Хачу быць богам, або Спакушэнне Гефеста» А. Вярцінскага, «Чароўная лямпа Аладзіна» Н. Гернет і «38 папугаяў» Р. Остэра (1983); у Гродзенскім абл. т-ры лялек: «За-

палка-невялічка» Г. Сцяфанова (1983), «Балада пра белую вішню» С. Клімковіч (1984); у Дзярж. рус. драм. т-ры Беларусі — «Бабскае царства» паводле Ю. Нагібіна (1984); у Магілёўскім абл. т-ры драмы і камедыі імя В. І. Дуніна-Марцінкевіча — «Камедыянт, або Узнёсласць сумнае надзеі» А. Асташонка (1985) і інш.; да радыёспектакляў «Раман і Юлька» (1980), «Гномы» (1981). Тэатральнай музыцы П. ўласціва цеснае спалучэнне найноўшай муз. стылістыкі з фалькл. элементамі.

Т. Г. Мдывані.

ПРАВАТОРАЎ Генадзь Панцеляймонач (н. 11.3.1929, Масква), расійскі і бел. дырыжор, педагог. Нар. арт. Расіі (1981). Дзярж. прэмія Беларусі 1997. Скончыў Маскоўскую кансерваторыю па кл. фп. ў А. Гальдэнвейзера (1952) і дырыжыравання ў А. Гаўка (1956). З 1960 дырыжор, гал. дырыжор у муз. т-рах Расіі, у т.л. Маскоўскага т-ра імя К. Станіслаўскага і У. Неміровіча-Данчанкі, Ленінградскага Малога т-ра оперы і балета, Адэскага т-ра оперы і балета і інш. У 1984—89 гал. дырыжор Дзярж. т-ра оперы і балета Беларусі. З 1994 маст. кіраўнік і гал. дырыжор Мінскага духавога аркестра «Няміга», з 1998 гал. дырыжор Дзярж. сімфанічнага аркестра Беларусі. З 2002 гал. дырыжор і маст. кіраўнік сімфанічнага аркестра Нац. дзярж. тэле.-радыёкампаніі Рэспублікі Беларусь. З 1986 выкладае ў Бел. акадэміі музыкі (з 1994 праф.). Гал. працы на бел. сцэне: оперы «Вайна і мір» С. Пракоф'ева (1985), «Кавалер руж» Р. Штрауса (1987), «Візіт дамы» С. Картэса (1995); балеты «Лебядзінае возера» П. Чайкоўскага, «Вясна свяшчэнная» І. Стравінскага (абодва 1986), «Рамэо і Джульета» С. Пракоф'ева (1988), «Страсці» («Рагнеда») А. Мдывані (1995), «Мефіста» У. Кандрусевіча (2002, Бел. дзярж. муз. тэатр) і інш.

А. Л. Карацееў.

ПРАГРАМА ТЭАТРАЛЬНАЯ, 1) змест канцэрта, эстраднага ці цыркавага прадстаўлення. 2) Друкаваны паказальнік спектакля, канцэрта, эстраднага ці цыркавага прадстаўлення. У П. т. змяшчаецца назва п'есы або нумара, указваюцца аўтар, рэжысёр, пастаноўшчык, мастак, кампазітар і інш., пералічваюцца дзеючыя асобы і іх выканаўцы. У праграме-лібрэта даецца яшчэ і спіс ліч пераказ спектакля або нумара.

«ПРАДЦЗЕНАЯ НЯВЕСТА», камічная опера ў 3 дзеях Б. Сметаны. Напісана ў 1866. Лібрэта К. Скабінай. На сцэне Дзярж. т-ра оперы і балета Беларусі паст. ў 1949 (дырыжор У. Пірадаў, рэж. Б. Мардвінаў, мастак П. Масленікаў, хормайстар Г. Пятроў,

Г. П. Праватараў.